

7/5

Det ryska kreditavtalet måste leda till slitningar

i stället för samförstånd på grund av sin överdimensionering, denna uppfattning framfördes redan under avtalets förberedande gång efter annan i Dagens Nyheter. Att denna förutsägelse så snabbt gick i uppfyllelse är likväl en överraskning. Redan nu, innan leveranserna börjat eller ens specialavtalen med vederbörande industrier avslutats, har den ryska pressen börjat hetsa mot de svenska företagarna, närmast Asea, som beskylls för att inte vilja uppfylla åtagna förpliktelser. Morgon-Tidningen och Ny Dag följer parollen i Novoje Vremja. Asea svarar att man gör allt för att prestera vad Ryssland och den svenska rege-

ringen begär, men att en väldig nyanskaffning av arbetskraft är nödvändig för att klara beställningarna. För ett halvt år sedan påstods från regeringshåll att de nu påvisade svårigheterna inte förelåg, samtidigt som man genom hänsynslösa påtryckningar sökte förmå företagen till önskade eftergifter. Resultaten av den svenska regeringens misstag och undfallenhet är nu uppenbara; under ryska utfall, som understöds av det socialistisk-kommunistiska blocket, skall massor av svenska och — i den mån så är möjligt — importerade utländska arbetare avdelas för att producera på kredit för rysk räkning, samtidigt som svårigheten att exportera åt annat håll bidrar att omöjliggöra import av för den svenska allmänheten nödvändiga varor. Det vore underligt om inte svenskarna, oberoende av åskådning och social ställning, skulle inse att detta är en det systematiska vanstyrets politik.

8/5

Kommittébetraktandet om riksdagstrycket

innehåller flera förslag till förbättringar, så uppenbara att de för länge sedan borde ha vidtagits. Större koncentration förordas. Nu är det vanligt att propositionerna innehåller utförliga citat ur skilda aktstycken, även sådana som är tillgängliga i tryck; de historiska redogörelserna är ofta ytterligt utförliga. Likaså förekommer dubbelskrivning i stor utsträckning, i det att utskottsutlåtandena återger åtskilligt som finns redan i de behandlade propositionerna. Större knapphet och samtidigt större översködighet kan här uppnås, och det svenska riksdagstrycket, som nu hör till de minst läsbara i världen, bör på detta sätt kunna vinna i användbarhet. På en punkt, den viktigaste, stannar emellertid kommittén vid ett rent negativt resultat. Den föreslår ingen ändring i fråga om riksdagstryckets publicering. För närvarande dröjer det i genomsnitt över fjorton dagar, ofta avsevärt längre, innan ett fullständigt referat över en riksdagsdebatt föreligger i tryck. I främmande länder finns däremot genomgående tryckta protokoll tillgängliga efter en eller två dagar. Påståendet att det för oss icke låter sig göra att åstadkomma en ordning som är självfallen i exempelvis Danmark och Norge, England, Frankrike och Italien är så uppenbart ohållbart att man måste betrakta vägran att föreslå en ändring som ett uttryck för bristande intresse från kommitténs sida. Ett av medlen, ehuru icke det viktigaste, att ge riksdagsdebatterna en plats i den offentliga diskussionens centrum vore att påskynda publiceringen.